

Bediüzzaman; Bizi ve Nurları vurmak için en fena plân

Şimdi en ziyade bizi ve Nurları vurmak ve sarsmak için en fena plân, Nur talebelerini birbirinden soğutmak ve usandırmak ve meşreb ve fikir cihetinde birbirinden ayırmaktır.

Aziz, sıddık, sarsılmaz kardeşlerim,

Sizi ruhu canımla tebrik ederim ki, çabuk yaramızı tedavi ettiniz. Ben de bu gece şifadan tam ferahlandım. Zaten Medresetü'z-Zehrâ tevessü edip, hakikî ihlâs ve tam fedakârâne terk-i enâniyeti ve tevazu-u tâmmi daire-i Nurda aşılıyor, neşreder. Elbette gayet cüz'î ve muvakkat hassasiyet ve titizlik ve nazlanmak, o kuvvetli dersini ve uhuvvet alâkasını bozamaz ve ihlâs Lem'ası bu noktada mükemmel nâsihtir. Şimdi en ziyade bizi ve Nurları vurmak ve sarsmak için en fena plân, Nur talebelerini birbirinden soğutmak ve usandırmak ve meşreb ve fikir cihetinde birbirinden ayırmaktır. Gerçi gayet cüz'î bir nazlanmak oldu. Fakat göze bir saç düşse, başa düşen bir taş kadar incitir ki, büyük bir hadise hükmünde, mataram haber verdi. Merhum Hâfız Ali'nin (r.h.) küçücük böyle bir halden, vefatından bir parça evvel şekvâsı, o vakitten beri belki yüz defa hatırıma gelip beni müteessir etmiş.

Said Nursî

.....

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Talebelerin itiraznamelerini müdüre vermedim. Dedim: "Diyanet Riyasetine ve bize risalelerimizle beraat veren Ankara'nın Ağırceza Dairesine itiraznamenin âhiriyle beraber göndermek istiyoruz. Hem hata-sevap cetveli de o iki makama, fakat mahrem yalnız berâ-yı mâlumat olarak göndermek münasipse." Dedi: "Münasiptir." Şimdi siz avukata deyiniz, birkaç nüsha talebelerin itiraznamelerinin ve cetvelin iki nüsha çikarsın.

Hem Diyanet Riyasetine yazınız ki, ulûm-u diniye ehlini himaye etmek vazife-i zaruriyenizi Said ve arkadaşlar hakkında bu defa Afyon'a gönderdiğiniz raporla mükemmel yazdığınızdan, hem mazlum Said, hem mâsum arkadaşları dairenize çok müteşekkîr ve fevkalâde minnettâr oldular. Zaten meselemiz dinî ve ilmî olmasından, her daireden ve adliye ve zabıtabadan evvel Diyanet Dairesi alâkâdardır. Onun için hem Denizli'de, hem Afyon'da en evvel o dairelere müracaat edip şekvâmızı oradaki âlimlere yazdık. Bu meâlde bir başlık yazınız.

Said Nursî

.....

Aziz, sıddık kardeşim Refet Bey,

Kur'ân-ı Azîmüştânın hürmetine ve alâka-i Kur'âniyenizin hakkına ve Nurlarla yirmi sene zarfında imana hizmetinizin şerefine, çabuk bu dehşetli, zâhiren küçücük, fakat vaziyetimizin nezaketine binaen pek elîm ve feci ve bizi mahva çalışan gizli münafıklara büyük bir yardım olan birbirinden küsmekten ve baruta ateş atmak hükmündeki güvenmekten vazgeçiniz ve geçiriniz. Yoksa, bir dirhem şahsî hak yüzünden bizlere ve hizmet-i Kur'âniyeye ve imaniyeye yüz batman zarar gelmesi -şimdilik- ihtimali pek kavîdir. Sizi kasele temin ederim ki, biriniz bana en büyük bir hakaret yapsa ve şahsımın haysiyetini bütün bütün kırsa, fakat hizmet-i Kur'âniye ve imaniye ve Nuriyeden vazgeçmezse, ben onu helâl ederim, barışırım, güvenmemeye çalışırım. Madem cüz'î bir yabanîlikten düşmanlarımız istifadeye çalıştıklarını biliyorsunuz, çabuk barışınız. Mânâsız, çok zararlı nazlanmaktan vazgeçiniz. Yoksa, bir kısmımız Şemsi, Şefik, Tevfik gibi, muarızlara sureten iltihak edip, hizmet-i imaniyemize büyük bir zarar ve noksaniyet olacak. Madem inâyet-i ilâhiye şimdîye kadar bir zayıyata bedel çokları o sistemde vermiş. İnşâallah yine imdadımıza yetişir.

Said Nursî

Şualar, On Dördüncü Şuâ,

eski tanzim, s. 439